अन्तयमानः, अन्तयिष्यमाणः ;

अन्[1], अन्तौ, अन्तः ;

अन्तितम्-तः-तवान्, अन्तितः, अन्तितिषितम्-तः-तवान् ;

अन्तः, सम[2]न्ती, अन्तितिषुः, अन्ततयिषुः ;

अन्तितव्यम्,	अन्तयितव्यम्,	अन्तितिषितव्यम् ;
अन्तनीयम्,	अन्तनीयम्,	अन्तितिषणीयम् ;
अन्त्यम्,	अन्त्यम्,	अन्तितिष्यम् ;
ईषदन्तः,	दुरन्तः,	स्वन्तः ;
अ[3]न्त्यमानः,	अन्त्यमानः,	अन्तितिष्यमाणः ;
अन्तः,	अन्तः,	अन्तितिषः ;
अन्तितुम्,	अन्तयितुम्,	अन्तितिषितुम् ;
अ[4]न्ता, अन्तना,	अन्तितिषा,	अन्ततयिषा ;
अन्तनम्,	अन्तनम्,	अन्तितिषणम् ;
अन्तित्वा,	अन्तयित्वा,	अन्तितिषित्वा ;
समन्त्य,	समन्त्य,	समन्तितिष्य ;
अन्तम् २, अन्तित्वा २,	अन्तम् २, अन्तयित्वा २,	अन्तितिषम् २ ; अन्तितिषित्वा २

(21) " अद भक्षणे " (II-अदादिः-1011-सक-अनि. पर.)

आदकः-दिका,	आदकः-दिका,	[5]जिघत्सकः-त्सिका ;
[6]अत्ता-त्री,	आदयिता-त्री,	जिघत्सिता, त्री ;
[A]अदन्-ती,	आदयन्-न्ती,	जिघत्सन्-न्ती ;
अत्स्यन्-ती-न्ती,	आदयिष्यन्-ती-न्ती,	जिघत्सिष्यन्-ती-न्ती ;

1. 'संयोगान्तस्य लोपः' (8-2-23) इति तकारस्य लोपः ।
2. 'सुप्यजातौ णिनिः'—(3-2-78) इति णिनिः ।
3. इदित्त्वात् 'अनिदितां—' (6-4-24) इति नलोपो न ।
4. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इत्यप्रत्ययः ।
5. 'लुङ्सनोर्घस्लृ' (2-4-37) इति घस्लृ । 'सस्यार्धधातुके' (7-4-49) इति सकारस्य तकारः ।
6. 'एकाच उपदेशे–' (7-2-10) इतीण्णिषेधः ।

A. 'अदन् मधुघ्नो द्विषते विसृज्य श्वबल्कजं विश्वमुदं दुहानः' धा. का. 2. 44.